

Steaua

ANUL XXX Nr. 7340 SIMBATA 9 Iunie 1973 4 PAGINI 30 BANI

ORGANUL COMITETULUI MUNICIPAL PETROSANI AL P.C.R. SI AL CONSILIULUI POPULAR MUNICIPAL

NAȚIONALIZAREA un sfert de veac istoric

In intinsivizarea
zilei de August

G 1-1. al doilea „turn” din cartierul Aeroport — Petrosani va atinge la sfârșitul lunii următor nivel. „Să grabim” — se îndeamnă constructorii... Foto: V. IORDĂCHESCU

An de an, cartierul Aeroport din Petrosani câștiga câteva zeci de metri teren, lărgindu-și granița către Livezeni, localitățile prelungindul pietrești blocuri de locuințe în folosul celor care muncesc în întreaga Vale. Citeva luni pînă cînd constructorii avansează îndepărtându-se „suntelul șantierului” să

Spre cota finală...

carnet de șantier

se stingă, noii locatari sînt ei înșiși martorii ai acestei „expansiuni”.
„Cîmchetul macaralei, un mînușchi de lumină ce-l zăriseam în ultimele zile îndîrindu-se mereu mîi sus, mi-au stîrnit curiozitatea și mi-au condus pașii într-acolo unde știam că-i voi găsi pe constructorii făcînd un nou edificiu de locuit... Tîrziu în noaptea, la îndălțimea celui de-al treilea nivel, zecile de lumină permit să se lucreze în același ritm ca ziua. Dumitru Daniela, Elena Gheorghiu și mulți alți betonisti din brigada

H. ANTON

(Continuare în pag. a 3-a)

În pagina a 2-a:

25 de ani de la naționalizarea principalelor mi-jloace de producție industrială 1948 — 1973 MUNCITORII producători proprietari

Cu sarcinile de plan substanțial depășite

Adunarea generală din februarie a.c. a oamenilor muncii din industria locală analizînd multilateral activitatea de producție a scos în evidență unele lipsuri care au determinat neîndeplinirea tuturor indicatorilor de plan pe anul 1972, lipsuri pentru a căror eliminare s-a întocmit un plan de măsuri care traduce în viață au dus la realizarea și depășirea sarcinilor de plan pe primele cinci luni ale anului în curs.

Antrenate în întrecere și ca urmare a bunelor rezultate în muncă, secțiile fabricile — vală, țimplărie Livezeni, turnătorii din cadrul atelierului mecanic etc. au asigurat: producția metalurgică s-a realizat în proporție de 103,5 la sută, de construcții 102,0, textile 123,0, confecții 101,0, alimentară 106,0 la sută ceea ce a condus, în final, la depășirea sarcinilor de plan ale unității pentru perioada 1 ianuarie — 31 mai, la producția globa-

lă cu 3,6 la sută și producția mară cu 10,1 la sută, și la încadrarea în prevederile de productivitate. Planul producției mară vîndută și încasată a fost depășit cu 5,3 la sută iar cheltuielile la 1000 lei producție reduse de la 919,7 lei la 894 lei. La prețul de cost s-au obținut economii în valoare de 62000 lei.

Rezultatele obținute dovedesc că industria locală dispune de posibilitățile necesare realizării planului pe 1973, înainte de termen. În acest scop s-au întreprins măsuri de calificare a muncitorilor, de cointerensarea lor prin generalizarea acordului global în vederea stabilizării acestora și creării astfel a condițiilor pentru extinderea muncii în schimburile II și III în scopul bunel utilizării a dotării tehnice, garanții sigure ale consolidării și dezvoltării succeselor obținute încă de la începutul anului.

Primiri la tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU

Tovarășul Iure Bilici

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, a primit, vineri după-amiază, pe tovarășul Iure Bilici, membru al Biroului Executiv al Prezidiului U.C.I., care, la invitația C.C. al P.C.R., face o vizită de prietenie în țara noastră.

La întrevedere au participat tovarășii Gheorghe Pană, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Ștefan Andrei, secretar al C.C. al P.C.R., și Dumitru Turcuș, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R.

A fost de față, de asemenea, Iso Njegovan, ambasadorul R. S. F. Iugoslavia la București.

Ospetele a transmis tovarășului Nicolae Ceaușescu un cordial salut din partea tovarășului Iosip Broz Tito, președintele Uniunii Comunistilor din Iugoslavia și a Biroului Executiv al Prezidiului U.C.I., împreună cu cele mai bune urări.

Mulțumind, tovarășul Nicolae Ceaușescu a adresat tovarășului Iosip Broz Tito, conducerei U.C.I. cele mai calde salutări, precum și urări cordiale de sănătate și succes.

În cadrul întîlnirii, a avut loc o informare reciprocă în legătură cu activitatea desfășurată de P.C.R. și U.C.I. și s-a efectuat un schimb de păreri privind unele probleme ale situației internaționale și îndeosebi ale securității europene, precum și unele aspecte ale mișcării comuniste și muncitorești.

În cursul întrevederii, s-a evidențiat satisfacția deplină față de dezvoltarea ascendentă a raporturilor de prietenie și concurență dintre Partidul Comunist Român și Uniunea Comunistilor din Iugoslavia, a colaborării fructuoase dintre cele două țări în toate domeniile — politic, economic, tehnico-științific, cultural, turistic — în spiritul înțelegerii convenite cu prilejul frecvențelor întîlniri dintre tovarășii Nicolae Ceaușescu și Iosip Broz Tito.

Totodată, a fost exprimată hotărîrea ambelor părți de a acționa în continuare pentru extinderea și diversificarea concurenței tovarășești, a contactelor și schimbului de opinii și informații între Partidul Comunist Român și Uniunea Comunistilor din Iugoslavia, pentru lărgirea colaborării pe diverse planuri între Republi-

ca Socialistă România și Republica Socialistă Federativă Iugoslavia, în interesul popoarelor române și iugoslave, al cauzei păcii, independenței naționale și socialismului, în folosul tuturor forțelor antiimperialiste.

Aprecînd mutațiile pozitive care au loc în viața internațională, afirmarea tot mai puternică în Europa și în întreaga lume a cursului spre destindere, înțelegeri și colaborări între popoare — la care România și Iugoslavia aduc o contribuție constructivă — s-a reafirmat, de ambele părți, hotărîrea de a acționa și în viitor pentru triumful păcii și securității internaționale, al înțelegerii și colaborării între popoare.

În timpul convorbirii, s-a căzut de acord cu privire la realizarea unei noi întîlniri între tovarășii Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, și tovarășul Iosip Broz Tito, președintele Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, președintele Uniunii Comunistilor din Iugoslavia.

Întrevedere s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie și cordialitate.

Ministrul afacerilor externe al Republicii Populare Congo

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit, vineri la amiază, pe Charles David Ganso, ministrul afacerilor externe al Republicii Populare Congo.

La întrevedere a participat tovarășul George Macovescu, ministrul afacerilor externe.

Ospetele a fost însoțit de Sylvain Goma, ministrul transporturilor, Eugene Germain Mankou, ambasadorul Republicii Populare Congo la București, de alte persoane oficiale.

Ministrul afacerilor externe

a arătat că-i revine plăcuta însărcinare de a transmite președintelui Nicolae Ceaușescu un mesaj din partea comandanului Marien N'Gouabi, președinte al Muncii, președinte al Republicii Populare Congo, prin care acesta îi adresează un calduros salut și își exprimă deplina satisfacție în legătură cu apropiata sa vizită în România, precum și convingerea că ea va contribui la dezvoltarea relațiilor prietenești româno-congoleze.

Șeful statului român a mulțumit pentru mesajul primit, subliniind că așteaptă cu de-

sebit interes și plăcere vizita președintelui Marien N'Gouabi în România, cu care prietenește și poate fi continuat dialogul alt de rodnic început în martie 1972 la Brazzaville, în vederea extinderii colaborării multilaterale dintre cele două țări, țări și popoare, în interesul lor, al cauzei generale a păcii, cooperării și înțelegerii internaționale.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a avut, apoi, o convorbire cordială cu ospetele.

Întrevedere s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească.

Lucrările Conferinței naționale a Uniunii Artiștilor Plastici

Conferința națională a Uniunii Artiștilor Plastici și-a continuat vineri lucrările. În cursul dimineții au continuat dezbaterile pe marginea documentelor prezentate în ziua precedentă, în centrul discuțiilor aflîndu-se probleme majore ale activității artistice. Lista vorbitorilor înscrși pentru această zi a fost des-

chisă de artiștii poporului Corneliu Baba, după care au luat cuvîntul pictorul scenograf Dan Nemeleanu, pictorul Vasile Celanare, sculptorul Ion Vlasiu, criticul de artă Adrian Peiringeranu, sculptorul Silvia Radu, pictorul Ion Chisu, pictorul scenograf Paul Bortnovschi, sculptorul Ovidiu Mațre, criticul de artă Vasile Drăguț, pictorul Ion Nico-

dim, arhitecta decoratoare Florica Vasilescu.

Conferința s-a fost salutăată de Maria Săneanu, membru al Comitetului executiv al Consiliului Central al U.G.S.R., în numele tuturor organizațiilor sindicale de Constantin Bostină, președinte al Uniunii Artiștilor Studenților Comunisti din România, în numele muncitorilor din Capitală, precum și de un grup de pionieri. Participanții la conferință au luat apoi în dezbateri și au aprobat modificările propuse la actualul statut al U.A.P. (Agerpres)

Echipamente anti-poluante produse de industria constructoare de mașini

Industria constructoare de mașini produce o gamă largă de echipamente anti-poluante cu capacități de la 5000 la 100000 mc/pt pe oră, care pot lucra la temperaturi de peste 1000 grade C.

Printre ultimele realizări în acest domeniu se numără și electrofiltrul de desprăzire a aerului, cu o capacitate (în unități convenționale) de 100000 N. mc/oră. Instalatie modernă, de înaltă tehnicitate și rezistentă, acest electrofiltru își găsește o largă aplicabil-

itate în industria materialelor de construcții, în special la fabricile de ciment, în siderurgie, chimie și energie electrică.

După aprecierile specialiștilor, filtrele electrice se dovedesc cele mai eficiente mijloace de luptă împotriva prafului și gazelor industriale. O astfel de instalație pusă în funcțiune, cu puțină vreme în urmă, la Combinatul siderurgic Galați, desprăzește circa 900000 mc gaze pe oră.

(Agerpres)

O întrebare de sezon:

Răcoresc... răco- ritoarele ?

prin mai multe unități de alimentație publică din Petrosani pentru a vedea la ce cotă a diversității se ridică gama acestor produse. O primă observație, de care am făcut-o la majoritatea localităților vizitate, o constituie punerea în vinzare a acestor produse la o temperatură care nici pe departe nu-și argumentează mînera lor de... răcoari, de reconfort. Gustul lor fiind înecărit de-a dreptul lesios, aceste băuturi sînt refuzate de cele mai multe ori de cei ce le solicită. Faptul că la ora actuală în aproape nici o unitate nu se găsește nici o băutură rece, se datorează lipsei gheții, care nu este livrată de către fabrica de gheață ce aparține de I. L. Petrosani în cantități suficiente (Dar, după promisiunile făcute de reprezentanții industriei locale după remedierea unor defecțiuni avute la instalațiile fabricii de gheață, se va trece la producție pe trei schimburi.

T. TAȚARCA

(Continuare în pag. a 3-a)

I. TABREA

(Continuare în pag. a 3-a)

Pentru ordine, curățenie, sănătate

Ne vrem locuința, strada, cartierul, orașul în care trăim cât mai curate, cât mai frumoase. Durăm, firese, ca îndepărtarea reziduurilor menajere și de altă natură din preajma noastră să se facă cât mai repede, să le vedem și să le simțim prezența un timp cât mai scurt cu puțință, dacă s-ar putea deloc. Reziduurile menajere aflate în preajma locuințelor, a colectivităților umane constituie un serios pericol. Iată de ce, eliminarea acestor focare de microbi trebuie să preocupe nu numai pe edili, ci pe fiecare dintre noi, mai ales acum cînd căldura favorizează procesele de descompunere a reziduurilor menajere.

Este aceasta o chestiune minoră? Nici vorbă! NE PLĂCE ORDINEA, AȚEM NEVOIE DE UN MEDIU DE VIAȚĂ OPTIM, DE CURĂȚENIE PENTRU CĂ NU PUTEM TRAI ȘI MUNCII DECIT ÎN CONDIȚII DE CIVILIZAȚIE

„Frîne” în calea salubrității

Evident, toate sau aproape toate reziduurile trebuie să sînt pînă la urmă transportate din cartierele noi și de pe marea majoritate a străzilor cartierelor mai vechi la rampele anume stabilite în acest sens. Asemenea rampe au fost autorizate la Jiu, pentru orașul Petria, lângă Jiu, la intrarea în Aninoasa, pentru orașele Petrosani, Vulcan și comuna Aninoasa, la Lupeni, peste Jiu, în preajma barajului E.C.E. Petrosani. După cum vom vedea există și altele în locuri necunoscute, în consecință, neautorizativ în mod normal, dacă s-ar respecta prevederile legii, aici acolo unde sînt autori-

Chititorii sesizează — INTERVENIM!

zate, „peisajul” acestor rampe nu ar trebui să se observe și mai ales să se simtă prea mult. Dacă s-ar respecta normele de organizare și igienă — aspect care presupune, chiar dacă nu este tocmai plăcut, ca aceste rampe să fie din cînd în cînd vizitate și controlate de factorii răspunzători din partea E.G.C. de la consiliile populare și inspecția sanitară — ele ar funcționa fără dificultăți, ar prezenta condiții optime de muncă pentru salariații care lucrează în acest sector, cu deosebire pentru soferii de pe mașinile de la salubritate. La Jiu și la Lupeni, desti nici aici nu s-a făcut totul, s-ar putea spune că e mai multă ordine. Ram-

pele autorizate sînt delimitate, împrejurimile cu gard și pazite în interiorul acestor rampe ar trebui să se respecte toate normele printre care vom menționa obligația de a acoperi cu un strat suficient de gros de pămînt ori balast porțiunile de spațiu „umplute”, astfel facilitîndu-se apropierea fără greutăți a mașinilor pînă la punctele de descărcare, desfășurarea transportului cu mai multă operativitate. La Iscroni, și nu numai aici, gunoii este deosebit de puși pe țep, de la poartă pe cîteva zeci de metri în adîncime, la stînga și la dreapta. Nu se împrăștie suficientă soluție de var stins. Se circulă pe un „teren” moale și nu o dată descăr-

carea mașinilor este însoțită de împolmoliri care diminuează capacitatea și ritmul transportului. Vedem pe viu aceste aspecte și întrebăm pe reprezentanții E.G.C. de ce se procedează așa, de ce se descarcă gunoii pe unde se apucă?

Situația e veche, acum nu se mai pune gunoii la întimplare — ni se răspunde. Ceea ce vedem demonstra contrariul, că se mai pune, că e dezordonat, că terenul nu este nivelat. Chiar în momentul vizitei, încercînd să niveleze o grămadă de gunoi descărcat la întimplare, un tractor cu lamă s-a împotmolit și a trebuit să fie remorcat. Așa se întîmplă și cu autotracioanele, așa este stranzul transportul.

În peisajul industrial al Văii Jiului și-au făcut intrarea maiestuoasă tehnica modernă, linia elegantă a noilor construcții miniere.

25 de ani de la naționalizarea principalelor mijloace de producție industrială

1948
1973

MUNCITORII PRODUCĂTORI PROPRIETARI

„Naționalizarea a deschis o etapă nouă în istoria relațiilor de producție în țara noastră, a dus la lichidarea marii burghezii industriale și financiare, la crearea unui puternic sector socialist de stat în economie, a permis trecerea la conducerea planificată a economiei naționale.”

NICOLAE CEAUȘESCU

Actul naționalizării principalelor mijloace de producție din 11 iunie, 1948 a avut o importanță deosebită în evoluția ulterioară a industriei miniere din țara noastră.

Exploatarea zăcămintelor din bazinul Văii Jiului a început să se facă organizat, activitatea curentă legată de procesele de extracție fiind îmbinată cu cea de perspectivă. S-a întreprins un amplu program de lucrări geologice, un accent deosebit punându-se pe promovarea rezervelor de cărbune cocsificabil; s-a programat redeschiderea minelor vechi, închise în perioada crizei economice din anii 1929-1933, deschiderea unor cimpuri miniere noi, reconstrucția și dezvoltarea minelor existente.

În cadrul tuturor minelor a crescut simțitor gradul de înzestrare tehnică, concomitent cu alocarea unor însemnate fonduri destinate creșterii gradului de securitate în subteran, activitatea de protecție a muncii devenind parte componentă, esențială a procesului de producție.

Pentru a omagia izbînzile unui sfert de veac de cînd oamenii muncii au devenit proprietari și producători ai bunurilor societății, am ales o unitate minieră cu o bogată tradiție: MINA PETRILA. Ceea ce am constatat aici își păstrează valabilitatea pentru toate exploatarea noastră miniere. Comparațiile făcute între trecut și prezent sînt grăitoare pentru întreaga Vale a Jiului. Realitatea pe care o avem cu toții în față, astăzi, este grăitoare față de clișeele din trecut, de pe care am șters pentru moment colbul timpului, pentru a ilustra drumul parcurs în anii industrializării socialiste de către municipiul nostru, realizările datorate actului istoric al naționalizării.

Anii construcției socialiste au un echivalent și în conștiința muncitorilor de astăzi, al cărui zîmbet, care luminează chipul înainte de a coborî în abataj, este generat de sentimentul de stăpîn și demnitatea de om.

Mina Petrița ocupă un loc aparte între unitățile bazinului minier al Văii Jiului, deoarece începea lucrările de săpare a puțului „Deak” în anul 1968 a marcat apariția miniștilor industriali în această zonă.

Postura de pionier al exploatarea miniere a conținea acestei mine bogate tradiții de muncă, o experiență profesională nedezmintită, de trecerea anilor, dar și o conștiință de clasă avansată a celor care, cu tenacitate și eroism, au smuls adîncurilor bogății inestimabile, fără ca timpul de opt decenii, să se poată bucura de rodul unei munci dusă uneori pînă la sacrificiu.

Nu este de mirare, deci, că vara anului 1948 a reprezentat și aici un moment de cotitură, cu profunde implicații în viața și munca muncitorilor, începutul unei perioade de avînt neînțînî pînă atunci, la realizarea caruia și-au adus cu toții contribuția într-un impresionant elan colectiv.

Anii de după război marchează o creștere accentuată a conștiinței de clasă a muncitorilor Petriței. Partidul comunist numără tot mai mulți membri, activitățile organizațiilor sindicale, de tineret și de masă sînt în creștere. Comitetul de fabrică constituit în anul 1945 supraveghează activitatea reprezentanților marelui capital aflați încă la conducerea minei, membrii săi fac totul pentru ca producția de cărbune, alți de așteptat în toate colțurile țării, să se situeze la nivelul cererilor lansate de partid. Se intră în mîna noaptea, se urmare aprovizionarea locurilor de muncă, se luau măsuri care să prevină orice acțiune de sabotaj.

Pentru apărarea păcii, pentru înălțarea Uniunii republicii, trebuia produs tot mai mult cărbune și nici un efort nu era prea mare pentru atingerea acestui scop. Comitetul de fabrică era prezent nu numai la mîna, ci și în viața oamenilor. Produsele textile erau încă insuficiente față de nevoi și, de aceea, la sosirea „metrajelor”, comitetul de fabrică proceda la distribuirea acestora și în funcție de contribuția fiecărui în muncă. Lipsseau alimentele ca urmare a greutăților provocate de război și a secetei; pentru a se evita subnutriția muncitorilor (menționată ca principală cauză a unei scăderi de productivitate semnalată la toate minele bazinului în anii imediat postbelici) s-au trimis delegați cu bani în numerar în toate regiunile țării, și în special în Banat, pentru a procura grâu, malai, sîndînă, cit mai multe alimente.

În această atmosferă efervescentă, de mare entuziasm, se ține în toată sala a cazinoului din Petrița, transformată în sediul al comite-

cadru exploatarea mi-a refuzat orice sprijin. Ești director, descurca-te — mi-a spus. Și ne-am descurcat; cu ajutorul organizației de partid, al lui Ilie Ghenea, secretarul comitetului de partid, al lui Cornel Jurca, șeful serviciului topografic, al lui Robert Maschio, șeful serviciului de muncă și salarii și al tuturor celor care au înțeles că trebuie să strîngem rîndurile pentru a arăta capacitatea noastră, a reprezentanților minerilor, de a conduce.”

Intrecerea socialistă a devenit o cauză a tuturor și brigăzile conduse de Ludovic Pop, Iuliu Haidu, Emil Kuderna, Gheorghe Codreanu, Emil Gheorghevi, Carol Kiss s-au angajat cu toată forța în bătălia pentru mai mult cărbune.

Producția a început să crească, luna de lună erau extrase însemnate cantități de cărbune peste sarcinile de plan; în abataje productivitatea muncii atingea cifre record.

Explicația acestui salt impresionant a dat tot fostul director Cornel Florea: „Toți muncitorii erau animati de un elan deosebit. Evenimentul naționalizării se discuta pretutindeni, în sala de apel ca și în timpul pauzei de masă din mîna; cu toții încercau să precizeze ce urmări au avea în viața fiecăruia, ce trebuia să facă pentru a-și îndeplini cu bine îndatoririle. Orice neîncadrare în ritmul colectivului, sau acțiune contrară acestuia, erau spontane și opinie colectivă. Imi amintesc că într-o zi, am primit un telefon din mîna de la unul din șefii de grupă. Cu o voce precipitată ne-a anunțat că cineva i-a furat lanțul de crațer. În realitate, din dorința de a avea din nou rezultatele excelente cu care ne obișnuisem, nu observasem că lanțul rupîndu-se fusese antrenat de steaua de acționare și căzuse în suitor. Cu acest entuziasm deosebit care uneori a depășit posibilitățile și experiența de care dispuneam, am reușit să învingem și să obținem rezultatele bune pe care unii nu le scontau.”

Actul naționalizării s-a înscris în istorie ca un eveniment decisiv în opera de construcție a noii societăți, ca un factor catalizator capabil să descopere energiile creatoare ale oamenilor muncii.

O influență nu mai puțin importantă a avut-o și pe planul conștiințelor individuale, prin ridicarea la un nivel nemaiîntînit a muncii creatoare de valori, prin redarea acesteia, a întregii sale demnități de care fusese frustrată în trecut.

3 iulie 1949, Comitetul Executiv al Confederației Generale a Muncii trimite urmatorele telegramă: „Tovarășului POP LUDOVIC și echipei sale fruntașă, PETRILA. Comitetul Executiv al Confederației Generale a Muncii vă felicită pentru frumoasa voastră realizare, pentru îndeplinirea în numai 6 luni și 7 zile a părții de producție ce v-a revenit din planul de stat pe 1949.

Voi ați dat dovadă de conștiință înaltă de clasă, lupînă pentru realizarea planului de stat și pentru continua îmbunătățire a condițiilor de trai ale celor ce muncesc. Voi ați dat dovadă de o nouă atitudine față de muncă. Metodele și învățămintele însușite de brații mineri au făcut posibil succesul vostru. Exemplul vostru este un îndemn pentru fiecare om al muncii din Republica Populară Română în lupta hotărîită pentru construirea socialismului în țara noastră. Cineste vouă, fruntași minieri!”

Brigada lui Ludovic Pop era primul colectiv de muncă din industria grea ce și-a terminat planul pe 1949. Evenimentul a avut un răsunet deosebit în toate minele, uzinele, fabricile din țară.

Pretutindeni muncitorii cinstesc această realizare sporind și eforturile în muncă. La mina Petrița, grupa lui Emil Kuderna se angajează să-și realizeze planul anual pînă la 1 septembrie, iar la Aninoasa brigada lui Petre Săcăluș își fixează ca termen 1 octombrie.

„Munca devenise contribuția noastră la făurirea noii lumi”

dat ieri primele tone de cărbune în contul anului 1950.”

Același ziar publică, în 13 iulie 1949, impresiile luptătorului comunist brazilian Jorge Amado, cu prilejul vizitei făcute în Valea Jiului, din care spicim: „Am participat la sărbătoarea minerilor de la Petrița și, văzînd realizările lor, observ cum din prevederile planului de stat reiese vizibil marea contribuție pe care partidul comunistilor din România o dă pentru pace.”

Contactul cu minerii, sărbătorirea lui Pop Ludovic mi-a dat viziunea perfectă a hotărîrii tuturor muncitorilor din R.P.R. de a merge mai repede țara lor spre socialism.”

Se primesc numeroase scrisori și telegrame de felicitări la care Ludovic Pop și brigada sa nu întîrzie să răspundă: „Am adîncurile minei muncim cu mai multă rivnă știînd că, în fabrici și uzine, ridicat și voi, așa cum ne învăță Partidul, tot mai sus flacăra întrecerii socialiste.

Unii ceferiștii, muncitorii din toate industriile patriei noastre, pentru a-și putea îndeplini sarcinile lor au nevoie de cărbune. Dîndu-le cărbune tot mai mult și de mai bună calitate, vom împleți strîns lupta noastră cu lupta pentru clădirea viitorului luminos

fiacăruia, pentru ca tot ce părea pînă nu demult peste puteri, de nerealizat, să devină factor de mobilizare și prilej de mari satisfacții conluate de îndeplinirea exemplară a unei datorii.

Activitatea lor din adîncuri purta amprenta unui elan nestăvîlit, care se propaga în întreaga țară — răspuns la chemarea Partidului Comunist Român — creînd emulația plină de febrilitate — a celorlalte zile. Să fi existat vreun secret profesional capabil să explice reușita ieșită din comun a acestei brigăzi? Cîntînd cartea „Pilda lui Pop Ludovic și a ortacilor săi” editată în anul 1949 ne convingem că nu; totul vădea o experiență minerească deosebită, un spirit organizatoric și o pasivitate pozitivă ordine excepțională, dar care existaseră, neîndoiș, și cu mai mulți ani înainte.

Apăruta dilemă o clarifică tot Ludovic Pop — „Lay — cum îi spuneau ortacii, ale cărui amintiri își păstrează o surprinzătoare precizie.

Evenimentele celor ani au prilejuit un entuziasm de nedescris. Elanul parcă renăscă din zi în zi și cred că nu exagerez dacă spun că fiecare din noi trăia prin și pentru muncă. Cu toții ne-am dat seama că pentru prima dată munca numai era doar un mijloc de a ne câștiga existența, ci și contribuția noastră la făurirea unei lumi pentru care noi ca și părinții noștri luptasem — lumea noastră a bunăstării și fericii celor mult.

„De acum minele sînt ale noastre”

lului sindical orășenesc, acea seîdînă memorabilă a cărei amintire este vie peste ani în mintea și conștiința oamenilor.

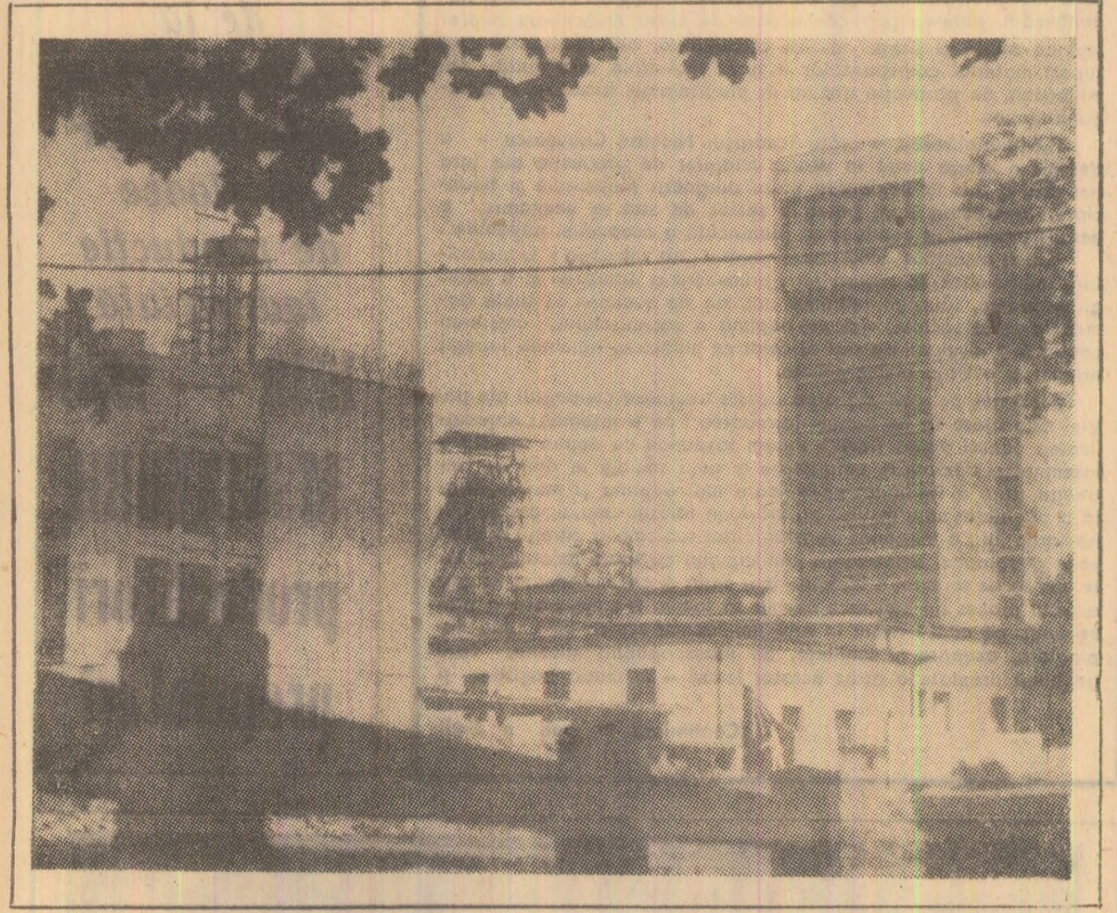
În fața unei săli arhipline în cadrul adunării generale reunind pe toți cei a căror rîndune de a fi, o reprezenta munca plină de eroism din adîncuri, se anunță naționalizarea principalelor întreprinderi economice din țară. Mina Petrița se afla printre ele și de acum înainte o vor conduce ei, muncitorii. Noul director, Cornel Florea, luase mai bine de 15 ani ca mineri; o bună parte din pregătirile minei fusese executate de grupa sa, specializată în astfel de lucrări. Ca președinte al comitetului sindical pe mina activase neobșit pentru ca drepturile celor care creau prin munca lor valori inestimabile să fie respectate așa cum se cuvine.

Nu a fost deloc ușor începutul — își amintesc Cornel Florea. Cu toții aveam experiența muncii, dar trebuia ca, în scurt timp, s-o acumulăm și pe cea a conducerii. La puțin timp după numirea mea în funcție, cu prilejul întocmirii preliminarului pentru anul 1949, fostul director, ing. E. Paulian, aflat încă în

Doă imagini de la E.M. Vulcan — puțul de extracție existent la redeschiderea minei și cel de astăzi. Deosebirile dintre ele exprimă progresul tehnic și economic al Văii Jiului într-un sfert de veac.

Pagină realizată de: Bujor BOGDAN Foto: I. LICIU

Doă imagini, doă ipostaze față în față din viața minerilor: trecutul și prezentul. În clișeu din stînga, un document acuzator la adresa stăpînirii capitaliste. În dreapta, un cîmp de viață însoțită a minerilor de azi.

Almînerie în stil modern în vechiul oraș Petrița.

S-a scurs un sfert de veac... Ludovic Pop și ortacii săi nu mai străbat galeriile din adîncurile Petriței, au lăsat locul unei noi generații de mineri, acum bucurîndu-se de o bine meritată odihnă. Petrița, întreaga Vale a Jiului oferă în imaginea unei conștințe moderne, axată pe o industrie puternică, în plin avînt.

Mina Petrița este astăzi o unitate nodal a industriei noastre carbonifere. În poita laptului ca nivelul de exploatare a atins cola cea mai joasă din bazin și au apărut probleme geologice-miniere complexe, indicatorii tehnico-economici au fost îmbunătății fără întrerupere. Producția minei s-a dublat în decurs de un sfert de veac, productivitatea muncii a crescut de 2,3 ori în ultimii 15 ani. Metodele de exploatare au fost îmbunătățite, urmîndu-se extragerea integrată a rezervelor. Au fost create noi capacități de producție prin deschiderea de blocuri noi. În trecut blocul zero era considerat ca nerenabil, iar astăzi, cu toate greutățile cauzate de exploatarea nerăzînală de pe vremuri, din noi-le abataje ale blocului rezultă o parte însemnată a producției minei. Volumul de investiții a crescut simțitor de la an la an, astfel că, a fost posibilă punerea în funcțiune a unor importante obiective: puțul 2 Est este cel mai adînc din bazin; orizontul XVI, deși situat la o adîncime pe care specialiștii

entuziasmul acelor începuturi în care sarcinile tratate de partid erau îndeplinite cu pasiune, cu mîndria de a nu da înapoi în fața niciunei dificultăți. Exemplul lui Ludovic Pop, al tuturor aceluia care au înlăptuit istoricul act al naționalizării și au conso-

lădat, în anii industrializării socialiste, prin munca lor plină de abnegație noua formă de proprietate trăiește viu în prezent; astăzi, minerii Petriței, la fel ca toți minerii Văii Jiului, trăiesc pe trepte tot mai înalte tradițiile vredniciei, ale întrecerii socialiste. Chemările la întrecere lansate de Eroul muncii socialiste Petre Constantin, de Constantin Grădinaru, Petru Roman, sînt și acum o cauză a tuturor, un îndemn de autodepășire.

Emulația minerească se

desășoara acum în condițiile unei maturizări sporite a celor cărora trecerea „anilor le-a precizat tot mai bine sensul dublei calități pe care le-a conferit socialismul: a ceea de proprietari și producători, de beneficiari ai tuturor rezultatelor muncii lor. Munca, pe deplin eliberată de orice constrîngerii, ridicată pe treapta cea mai înaltă a aprecierii sociale, se desășoară în condițiile unei complexități sporite a vieții economice și sociale, vizează direct făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate.

Reflectînd acum, după un sfert de veac, asupra cărții „Pilda lui Pop Ludovic și a ortacilor lui”, carte ce împărtășește experiența de muncă a unui harnic colectiv de mineri se poate spune că adevărată pildă a lui Ludovic Pop și a ortacilor săi, la fel ca și a altor milioane de oameni ai muncii din țara noastră, este că sentimentul de a li stăpîn ai propriului destin, al bogățiilor naturale sau create, poate fi regăsit în marile biruințe ale muncii. În ritmurile accelerate de creștere economică, în înflorirea continuă a vieții sociale a unei țări libere și demne.

Trepte în tradițiile vredniciei

